

32001D0427

8.6.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 153/1

PADOMES LĒMUMS
(2001. gada 28. maijs)
par Eiropas Noziedzības novēršanas tīkla izveidi

(2000/427/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 30. panta 1. punktu, 31. pantu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Francijas Republikas un Zviedrijas Karalistes iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlaments 1993. gada 16. decembrī pieņēma Rezolūciju par maza mēroga noziedzīgiem nodarījumiem pilsētas teritorijās un to saiknēm ar organizētu noziedzību ⁽¹⁾ un 1998. gada 17. novembrī — Rezolūciju par pamatnostādņēm un pasākumiem organizētās noziedzības novēršanai ar atsauci uz visaptverošu stratēģiju tās apkarošanai ⁽²⁾.
- (2) Līguma 29. pants nosaka, ka Savienības mērķis šajā jomā ir jāsasniedz, novēršot un apkarojot organizētu vai citādu noziedzību.
- (3) Vīnes Rīcības plāns aicināja pieņemt noziedzības novēršanas pasākumus, kas jāsastāda piecu turpmāko gadu laikā pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā.
- (4) Eiropadome 1999. gada 15. un 16. oktobrī Tampere sanāksmēs secināja, ka ir vajadzība izstrādāt noziedzības novēršanas pasākumus, iepazīstināt ar paraugpraksi un stiprināt kompetento valstu iestāžu tīklu noziedzības novēršanai, kā arī sadarbību starp valstu organizācijām, kas specializējas šajā jomā, nosakot, ka šās sadarbības galvenās prioritātes varētu būt mazgadīgo, pilsētas un ar narkotikām saistīti noziedzīgi nodarījumi. Tālab tika prasīts izdarīt pētījumu par iespējām programmu finansēt Kopienai.
- (5) Eiropas Savienības Stratēģija jaunās tūkstošgades sākumam par organizētās noziedzības novēršanu un kontroli ⁽³⁾ 6.

ieteikumā pieprasa, lai Padomei palīdz eksperti, kas ir atbilstoši kvalificēti noziedzības novēršanā, piemēram, valstu koordinācijas centri, vai lai palīdzība tai tiktu sniegta, izveidojot ekspertu tīklu no valstu noziedzīgu nodarījumu novēršanas organizācijām.

- (6) Dažos nozīmīgos semināros un konferencēs par noziedzīgu nodarījumu novēršanu, jo īpaši, tajos, kas notika 1996. gadā Stokholmā, 1997. gadā Nordveikā, 1998. gadā Londonā un 2000. gadā Algarvi, aicināja izveidot tīklu Eiropas Savienībā, lai attīstītu sadarbību attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu novēršanu. Augstā līmeņa konferencē Algarvi arī tika uzsvērtā vajadzība pēc vienotas daudznozaru pieejas noziedzības novēršanai. Konferencē, kas notika 1996. gadā Saragosā, arī tika norādīts uz šo vajadzību, identificējot spēcīgās saiknes starp organizēto noziedzību un noziedzību kopumā.
- (7) Sabiedrībai kopumā ir jābūt iesaistītai, attīstot partnerību starp valstu, vietējām un reģionālām valsts iestādēm, nevalstiskām organizācijām, privāto sektoru un pilsoņiem. Noziedzības iemesli ir dažādi, un tie tādēļ ir jārisina ar dažādu līmeņu pasākumiem, tas jā dara dažādām sabiedrības grupām, sadarbojoties ar iesaistītajiem dalībniekiem, kam ir atšķirīgas pilnvaras un pieredze, arī ar pilsonisko sabiedrību.
- (8) Ņemot vērā to, ka lielākā to noziedzīgo nodarījumu daļa, kuros upuri ir Eiropas Savienības pilsoņi, tiek izdarīti pilsētu teritorijās, jāņem vērā arī pilsētu politika. Darot to, uzsvars jāliek uz jebkuru tādu vardarbības veidu pilsētās, kas atstāj iespaidu uz normālu sabiedrības darbību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ar šo tiek izveidots Eiropas Noziedzības novēršanas tīkls, šē turpmāk — "Tīkls".
2. Tīkla valstu pārstāvji un sekretariāts pienācīgu Tīkla darbību nodrošina saskaņā ar šo lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 20, 24.1.1994., 188. lpp.

⁽²⁾ OV C 379, 7.12.1998., 44. lpp.

⁽³⁾ OV C 124, 3.5.2000., 1. lpp.

3. Noziedzīgu nodarījumu novēršana attiecas uz viesiem pasākumiem, kas ir iecerēti, lai kvalitatīvi vai kvantitatīvi samazinātu vai citādi sekmētu noziedzības un pilsoņu nedrošības sajūtas mazināšanu, tieši apturot noziedzīgas darbības vai izmantojot politiku un intervences pasākumus, kas paredzēti, lai samazinātu noziedzības potenciālu un noziedzības iemeslus. Minētais ietver valdības, kompetento iestāžu, krimināltiesisko dienestu, vietējo varas iestāžu un specializētās asociācijas, ko tās izveidojušas Eiropā, privātā un brīvprātīgo dienestu sektora, pētnieku un sabiedrības darbu, ko atbalsta plašsaziņas līdzekļi.

2. pants

1. Tikls sastāv no katras dalībvalsts izraudzītiem kontaktpunktiem.

2. Katra dalībvalsts izraugās ne vairāk kā trīs kontaktpunktus.

3. Šajos kontaktpunktos iekļauj vismaz vienu pārstāvi no valsts iestādēm, kas atbild par noziedzīgu nodarījumu novēršanu to visdažādākajos aspektos.

4. Par kontaktpunktiem var izraudzīties pētniekus vai universitāšu locekļus, kas specializējas šajā jomā, kā arī citus dalībniekus noziedzības novēršanā. Jebkurā gadījumā dalībvalstīm jānodrošina, ka pētnieki vai universitāšu locekļi, kā arī tādi dalībnieki noziedzības novēršanā kā nevalstiskās organizācijas, vietējās varas iestādes un privātais sektors ir iesaistīti ar norādīto kontaktpunktu starpniecību.

5. Komisija arī izraugās kontaktpunktu. Eiropols un Eiropas Narkotiku uzraudzības centrs (EMCDDA) ir saistīti ar darbu jautājumos, kas attiecas uz tiem. Darbam var piesaistīt citas saistītas struktūras.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kontaktpunkti ir ar pietiekamām vismaz vienas citas Savienības oficiālās valodas zināšanām, lai ļautu tiem sazināties ar citu dalībvalstu kontaktpunktiem.

3. pants

1. Tikls sekmē dažādo noziedzības novēršanas aspektu attīstību Savienības līmenī un atbalsta noziedzības novēršanas darbības vietējā un valsts līmenī. Neraugoties uz to, ka tas attieksies uz visiem noziedzības veidiem, Tiklā īpašu uzmanību pievērš mazgadīgo, pilsētu un ar narkotikām saistīto noziedzīgo nodarījumu jautājumiem.

2. Jo īpaši Tikls:

- a) veicina sadarbību, kontaktus un informācijas un pieredzes apmaiņu dalībvalstu starpā un valstu organizāciju starpā, kā arī dalībvalstu un Komisijas, citu Padomes papildu vienību un citu ekspertu un noziedzības novēršanas jautājumos specializētu tīklu grupu starpā;
- b) vāc un analizē informāciju par pašreizējām noziedzīgu nodarījumu novēršanas darbībām, to novērtējumiem un paraugprakses analīzi un vāc un analizē esošos datus par noziedzību

un tās attīstību dalībvalstīs, lai dotu ieguldījumu turpmāko valstu un Eiropas lēmumu izvērtēšanā. Tikls arī palīdz Padomei un dalībvalstīm ar aptaujas lapām par noziedzīgiem nodarījumiem un noziedzības novēršanu;

- c) sekmē galveno pētniecības jomu identificēšanu un attīstību, apmācību un novērtēšanu noziedzīgu nodarījumu novēršanas jomā;
- d) organizē konferences, seminārus, sanāksmes un citas darbības, kas paredzētas, lai veicinātu šo īpašo jautājumu izvērtēšanu un izplatītu to rezultātus;
- e) organizē darbības, kas stimulē un uzlabo pieredzes un paraugprakses apmaiņu;
- f) attīsta sadarbību ar kandidātvalstīm, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām un struktūrām;
- g) vajadzības gadījumā un pēc pieprasījuma sniedz savas zināšanas Padomei un Komisijai, lai palīdzētu tām visos jautājumos, kas saistīti ar noziedzības novēršanu;
- h) katru gadu ar kompetento darba struktūru starpniecību ziņo Padomei par savām darbībām un norāda prioritāro pasākumu jomas savā darba programmā nākamajam gadam. Padome ņem vērā un apstiprina ziņojumu un pārsūta to Eiropas Parlamentam.

4. pants

Lai izpildītu savus uzdevumus, Tikls:

- a) dod priekšroku daudznozaru pieejai;
- b) izmantojot kontaktpunktus, ir ciešā saskarsmē ar noziedzības novēršanas struktūrām, vietējām varas iestādēm, vietējiem sadarbības partneriem un pilsonisko sabiedrību, kā arī ar pētniecības iestādēm un nevalstiskās organizācijām dalībvalstīs;
- c) izveido un vada tīmekļa vietni, kas satur parastos ziņojumus un jebkuru citu lietderīgu informāciju, īpaši paraugprakses apkopojumu;
- d) cenšas izmantot un sekmēt ar Savienības programmu starpniecību finansēto projektu rezultātus, kas ir būtiski saistībā ar noziedzības novēršanu.

5. pants

1. Tikla pirmā sanāksme notiek 2001. gada 28. augustā.

2. Tikls tiekas vismaz reizi sešos mēnešos pēc tābrīža Padomes prezidentvalsts uzaicinājuma.

3. Tikla sanāksmju sakarā Tikla valstu pārstāvji, kuru sastāvā pa vienam atbilstoši 2. panta 3. punktam izraudzītam pārstāvim no katras dalībvalsts, sanāk, lai lemtu par 5. panta 4. punktā minētajiem jautājumiem.

4. Tīkla valstu pārstāvji lemj par Tīkla ikgadējo programmu, ieskaitot finansēšanas plānu. Tie jo īpaši nosaka:

- prioritārās jomas, kas jāpēta,
- galvenās īpašās darbības, kas jāveic (semināri un konferences, pētījumi un izpētes, apmācības programmas...),
- tīmekļa vietnes struktūru.

Pārstāvji arī sastāda gada ziņojumu par Tīkla darbībām.

Tīkla valstu pārstāvju lēmumus pieņem vienprātīgi.

Tīkla valstu pārstāvju sanāksmi vada tās dalībvalsts pārstāvis, kura tajā brīdī ir Padomes prezidentūrā.

Tie tiekas vismaz vienu reizi katras prezidentūras termiņā. Pārstāvji izveido savu reglamentu, kas jāpieņem vienprātīgi.

5. Sekretariāta pakalpojumus Tīklam nodrošina Komisija.

6. Tīkla sekretariātu un tā darbības finansē no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

7. Sekretariāts atbild par Tīkla ikgadējās programmas un gada ziņojuma par Tīkla darbībām izstrādāšanu. Tas veic ikdienišķas

Tīkla darbības, kas saistītas ar informācijas vākšanu, analīzi un izplatīšanu, sazinoties ar valstu kontaktpunktiem. Tas palīdz Tīkla dalībniekiem, iecerot, formulējot un ieviešot projektus. Sekretariāts izveido un uztur Tīkla tīmekļa vietni. Pildot šo funkciju, sekretariāts strādā ciešā sadarbībā ar Tīkla valstu pārstāvjiem.

6. pants

Padome novērtē Tīkla darbības trīs gadu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas.

7. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2001. gada 28. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

T. BODSTRÖM